

DEÁK-SÁROSI LÁSZLÓ

Levél Gaius Calpurnius Piso szenátoroknak

Gaius! Jól látod, Rómában métely a princepsz.
Mind hamisak, sőt Caesar s Nero egy kutya, hidd el.
Ellenségei köznek, jónak, néphatalomnak.
S úgy vélik, költőként jár a babér a fejükre,
Csak mert ők ivadékok a hajdani nagy nemesek közt.
Mossa le vér mielőbb Rómáról zsarnoki címük,
Vessünk véget öröklött jognak s túlhatalomnak!
Nagybátyámat, bölcs Senecát kell itt megidézniem:
Kunyhóból is származhat nagy férfi, nagy ember,
S rabszolgáink is csak jó atyafik, feletársak.
Néked mondjam, akit plebejus háznép fia nemzett?
Ügyben véliünk csak proletár és külhoni tarthat!
Az, kinek ősei közt mind ily vér folyt ereikben.

Ismerek egy főt, kit rokonától érdemesülten
Láthatnánk köztünk majd egykor jó katonának.
Másik suszterinas, s aki tud pár szót latinul tán,
S nem patrícius ősapját ismerte tiéd is.
Harmadik az, ki szabónak készül, s vére vörös lett.
Ismerek én kis kunyhóból jött embereket még,
Kik kitanulták volna a jognak s hitnek a csínyét.
Hogy ki legyen diktátorként vezetőnk: legegyenlőbb,
Azt a kiválasztottak közt leljük, s kikiáltjuk.
Addig jusson ahány fő él itt néphatalomhoz,
Kapjon költőként rangot mindenki e honban!
Üdvözöl elvi barátként – Ave! – Lucanus, a költő.
Róma, 64 – Aquincum, 2017

Ikarosz (olaj, vászon, 120 × 120 cm, 2015)